

TRUE CRIME

De beste waargebeurde
Nederlandse misdaadverhalen

Inhoud

- 9 **Misdaad in de muziek: Nebraska**
Leo Blokhuis
- 12 **Gangster John Alite, vriend van Gotti junior**
Erik Brouwer
- 33 **Nico Vijsma: een immorele, mysterieuze en kleurrijke boef**
Frits Conijn
- 41 **Misdaadgedichten**
Nico Dijkshoorn
- 45 **De eenzame dood van *Chick*-uitgever Joop Wilhelmus**
Siem Eikelenboom
- 57 **Berry zit nog steeds binnen**
Dominique Elshout
- 69 **Hoe Mieremet de omerta doorbrak**
John van den Heuvel
- 82 **Mink Kok: 'Ik ben genaaid door mijn eigen land.'**
Vico Olling en Martijn Haas
- 95 **Belgische kasteelmoorden**
Anna Kortering
- 102 **De Boekelse koningsmoord**
Hendrik Jan Kortering

- 123 **De Raspoetin van Brabant**
Jan Libbenga
- 131 **In Zwitserland staat nog vermogen van Bruinsma**
Bart Middelburg
- 155 **'Piep,' zei Willem Holleeder**
Marcel van Roosmalen
- 164 **Het verrotte leven van seriemoordenaar Hans van Zon**
Rob van Scheers
- 173 **Mysterieuze verdwijning in Huizen**
Weert Schenk
- 188 **Moordgedichten**
John Schoorl
- 191 **Brand in sekspaleis Casa Rosso**
Eric Slot
- 202 **Afscheid van Niemand**
F. Starik
- 213 **De Dutch Connection**
Nico Verbeek
- 224 **De jacht op Dino Soerel**
Paul Vugts
- 242 **Het moordstel IJje en Aaltje**
Marcella van der Weg

256 **Een marmergroeve, een vakantiehuis en een citroen-
boomgaard**

Edwin Winkels

274 **Klungels in de misdaad**

Rob Zijlstra

Mailen en bellen met een gewelddadige tough guy

Gangster John Alite, vriend van Gotti junior

door **Erik Brouwer**

Ex-maffialid John Edward Alite publiceerde onlangs met de beroemde maffia-chroniqueur George Anastasia een boek over de Gotti-clan, waarvan hij zelf ooit deel uitmaakte. Daarin maakt hij korte metten met de mythe dat Gotti sr. een soort echte versie was van Don Corleone, de hoofdpersoon van *The Godfather*. Valse romantiek, meent Alite. Gotti jr. sloeg terug met een eigen boek over zijn vader. Journalist Erik Brouwer zocht contact met Alite, belde met hem en correspondeerde uitgebreid via e-mail.

In een barretje in Amsterdam, niet ver van het Centraal Station, zat in de zomer van 2003 een gebruikte, niet heel grote vent met koude, bruine ogen, donkere haren die hij met veel gel achterover had gekamd en armen waaraan je nog steeds kon zien dat hij in zijn jeugd jaren een van de meest talentvolle boksers van Queens, New York, was geweest. Gangster John Edward Alite droeg een Rolex van tachtigduizend dollar met diamantjes, zijn shirtjes waren aan de krappe kant waardoor zijn spieren extra goed uitkwamen, in zijn nek zaten tatoeages die naar de dood verwezen.

Honkbalknuppel

Niemand van de stamgasten wist dat deze geblokte vent in de straten van New York werd gevreesd als een legendarisch

gewelddadige *tough guy* die lange tijd de beste vriend en rechterhand was van John Gotti jr., de zoon van de iconische maffiabaas John Gotti sr. en volgens de Amerikaanse overheid de opvolger van zijn vader als leider van de Gambinomisdadfamilie. De vooraanstaande maffiaschrijver George Anastasia schreef in zijn onlangs verschenen boek *Gotti's Rules. The Demise of the American Mafia*: 'John Alite was een moordenaar, drugsdealer en een *thug*. Gedurende zijn 25-jarige carrière als gangster mishandelde hij mensen: stak ze, schoot ze neer, sloeg ze met pijpen, ploertendooiers en honkbalknuppels.'

Anastasia overdreef niet. Alite werd eens gebeld door een vriend die door drie leden van een motorbende in elkaar was geslagen met kettingen en knuppels. Hij kleedde zich aan, pakte zijn honkbalknuppel en scheurde in zijn Corvette naar het café. Hij smeedt de deur open en vroeg wie zijn vriend had gemolesteerd. Een biker zei: 'Bemoei je er niet mee.' Alite was vroeger een uitstekende honkballer en haalde uit alsof hij de bal Yankee Stadium uit wilde jagen. Er kwam een tweede langharige in een leren jack op hem af, uithalen, homerun, derde vent, opnieuw een homerun. De dag erna gingen twaalf bikers naar hem op zoek. Alite stak een van hen in zijn dij en vertelde bij wie hij hoorde en hoe hij heette. Hij voegde eraan toe: 'Zoek me nog eens en ik vermoord jullie allemaal.' Nooit meer iets van gehoord.

Een ander verhaal waarover hij graag mocht pochen, speelde zich af in de kroeg van twee corrupte agenten uit New York. Een man ergerde zich aan Alites zijden sjaaltje en begon eraan te sjoeren, Alite kraakte de kaak van de vent met een Tyson-achtige rechtse, pakte zijn revolver en schoot de sjaaltjessjorder in zijn borst. De agenten verhandelden drugs van onder de toonbank dus die durfden hem niet te arresteren. Minder trots was Alite op een uit de hand gelopen ruzie met zijn neef om geld. Alite timmerde hem op zijn hoofd met zijn

pistool en schoot zijn neef in heup en been, dat in het ziekenhuis moest worden geamputeerd. ‘*Out of control,*’ noemt hij de man van toen.

Hitmen

Alite kwam naar Amsterdam nadat hij zijn tweede vrouw Claudia had laten overvliegen naar Barcelona met tienduizend dollars cash. In de Catalaanse badplaats Sitges raakten ze aan de praat met een gezette man die pochtte een belangrijk man in Amsterdam te zijn en ze aanraadde naar Nederland te gaan. De dag erna kocht Alite een vliegticket, bij zijn aankomst in Amsterdam ging hij ‘op zoek naar mensen die dingen voor elkaar konden krijgen’ en hem konden onderbrengen op een plek die hij in noodgevallen snel kon verlaten. Interpol en de FBI waren al jaren naar hem op zoek, de *hitmen* van Gotti jr. probeerden Alite al een keer te vermoorden en wilden dat vast opnieuw doen.

Alite inspecteerde woonboten om te huren, jogde elke ochtend over de Amsterdamse grachten, ging naar lokale restaurants en bars om criminelen te ontmoeten, betaalde overal met cash, bezocht de hoerenbuurt en stripclubs en ging vreemd als Claudia al lag te slapen. Via Deense drugshandelaren die hij kende uit Barcelona en hem hadden geholpen aan acht valse paspoorten ontmoette hij een vent om een handeltje mee op te zetten. De dealer kwam aanrijden op een fiets, Alite plaagde hem daarmee, de dealer antwoordde dat alle Amsterdammers zich zo voortbewegen en dat hij zo minder snel zou opvallen. Alite besloot geen zaken met hem te doen toen hij hoorde hoe lastig het was om drugs vanuit Amsterdam naar het buitenland te smokkelen en kreeg de tip naar Parijs te gaan om mee te doen aan een overval.

Na zes dagen te hebben rondgehangen rond de Warmoesstraat – doorgesnoven, high, dronken door cognac, Guinness en whisky – wandelden Alite en Claudia langs de bel- en toe-

ristenwinkels op het Damrak naar het Centraal Station om een eersteklaskaartje te kopen voor de hogesnelheidstrein naar Parijs. Hun coupé was luxe, de Hollandse weilanden en velden en uitstekend onderhouden boerderijen leken hem een rust te geven die hij een tijd niet had gevoeld. Alite was al lang voortvluchtig, hij dacht steeds vaker aan slechte dingen die ooit goed leken. Hoe was het zover gekomen? Was dit waar hij vroeger van droomde? Op de vlucht, ver weg van New York, ver weg van zijn kinderen? Hoe zag zijn toekomst als wereldwijd gezochte gangster eruit? Wat was de zin van zijn leven?

Er waren geen eenvoudige antwoorden. Alite moest toegeven dat hij altijd had genoten van de macht, het geld, de status en de vrouwen die hij door het criminele leven kreeg. Bovendien was Alite in tegenstelling tot de vriend die zijn aartsvijand zou worden – Gotti jr. – een ‘gentlemangangster’. Dat maakte hij zichzelf tenminste wijs.

Straatintuïtie

De TGV maakte een tussenstop in Brussel en denderde langs wijnvelden en Franse boerderijen richting Gare du Nord. Er stapten nieuwe mensen in, rechts van Alite en Claudia ging een aantrekkelijke vrouw zitten. Alite vermoedde meteen dat ze een undercoveragente was; ze staaarde te veel en leek een beetje zenuwachtig. Claudia dacht dat ze hem gewoon een knappe vent vond, maar Alite voelde dat er iets mis was. ‘Straatintuïtie’, volgens hemzelf.

Hij keek om zich heen. In een andere coupé zaten twee verdachte mannen de krant te lezen. Hij fluisterde naar Claudia dat ze langzaam moest wegglopen, maar dat deed ze niet. Ze dacht dat hij paranoïde was, wist niet dat Alite zaken deed met Colombiaanse drugsdealers van het kartel en de Albanese maffia.

De trein stopte, er stormden zes agenten naar binnen die pistolen op hun hoofden zetten. Alite keek naar Claudia, ze deed haar handen omhoog, begon hysterisch te huilen en

smeekte Alite zich niet te verzetten. De handen van de hoofdagent beefden oncontroleerbaar, zijn stem klonk nerveus toen hij zei dat ze wisten wie hij was. Hij ontkende, ze hadden geen arrestatiebevel en konden geen wapens, valse paspoorten of drugs vinden. De hoofdagent vertelde Alite dreigend dat hij het land meteen moest verlaten. Dat heeft hij toen maar gedaan.

Achttien maanden later werd John Edward Alite toch gearresteerd in Rio de Janeiro. Hij kwam terecht in een gevangenis waar de omstandigheden zo slecht waren dat deze inmiddels door de overheid is gesloten. Na een jaar deed de *gringo* het ondenkbare: hij besloot zijn misdaden te bekennen aan de Amerikaanse overheid in ruil voor strafvermindering en werd in 2009 de kroongetuige op het moordproces van de man die ooit zijn beste vriend was: John Gotti jr. 'Ik geloofde in iets dat niet bestaat,' zei Alite toen ik hem later sprak.

Gotti-mythe

De eerste keer dat ik contact had met John Edward Alite was begin februari 2015. Door mijn interesse voor de Amerikaanse maffia hoorde ik over het boek dat hij had gemaakt met George Anastasia, hoogstwaarschijnlijk de beste schrijver over de Amerikaanse maffia. Het was me al langer opgevallen dat vooral Gotti sr., overleden in 2002, door veel Amerikanen wordt geromantiseerd als de gangster die het dichtst van alle Amerikaanse maffiosi in de buurt kwam van Don Corleone in *The Godfather*. In een voorpublicatie las ik hoe Alite in zijn boek de Gotti-mythe wilde ontkrachten, Anastasia noemde vader en zoon Gotti 'Bullies in dure pakken' en Gotti sr. 'de verpersoonlijking van de ik-generatie in de maffia'. Wat ik onweerstaanbaar grappig vond was dat Gotti jr. zijn eigen boek *In The Shadow of My Father* vervroegd liet uitbrengen toen hij hoorde over Alites beschuldiging. Hij begon een zorgvuldig georkestreerde media-campagne om Alite zwart te maken en de Gotti-mythe in stand te kunnen houden.

Ik stuurde een e-mail naar www.johnalite.com en kreeg binnen een paar uur van zijn manager te horen dat ik Alite kon 'contacteren om *arrangements*' te maken, wat dat ook mocht inhouden. Ik bestelde de e-bookversie van *Gotti's Rules*, begon snel te lezen en raakte ook geïntrigeerd door zijn persoonlijke verhaal. Alites eerste kennismaking met de mafia was toen zijn vader hem op achtjarige leeftijd meenam naar een illegale pokerwedstrijd in The Bronx. De belangrijkste deelnemers droegen dure pakken en designerschoenen, hun haren roken naar sigaren en brillantines, ze hadden bijnamen als *Little Al*, *Vito*, *Old Man Frankie*, *Blackie* en *Big Jack*. Bij thuiskomst vroeg Alite zijn vader wie die mannen waren. Matthew Alite gaf een antwoord dat zijn zoon nooit zou vergeten: die pokerjongens leefden in 'een afzonderlijke wereld'. Alite begreep niet wat zijn vader hiermee bedoelde en de verwarring werd nog groter toen hij zei: 'Vraag dit soort mannen nooit om een gunst, John. Als ze toestemmen sta je bij ze in het krijt *and then they will own you.*'

Alite voelde zich ondanks de waarschuwing aangetrokken tot de 'afzonderlijke wereld' waarover zijn vader sprak, maar hij leek een deugzaam leven te gaan leiden toen hij een honkbalbeurs kreeg en naar Florida verhuisde om te sporten en te studeren. Alite raakte geblesseerd aan zijn elleboog, de dokter vertelde dat hij zijn droom profhonkballer te worden moest opgeven. Alite was de mannen in de sigarenrook achter die pokertafel nooit vergeten, sloot zich aan bij een gang, pleegde overvallen, stak mensen neer om ontzag te krijgen en ging handelen in drugs. Via een beruchte straatcrimineel en cokedealer genaamd Gebert kwam hij in contact met John Gotti junior, de niet heel slimme zoon van een opkomende maffiaso in de Gambino-misdaadfamilie die bekendstond om zijn gewelddadigheid en ambitie: John Gotti senior.

[LEES VERDER IN HET BOEK]